

at det omtrent vil holde Stif, at man nu, da man endelig har faaet det dertil, opbyder, om jeg saa maa sige, al Kraft for at komme til at begaae, hvad Virkningen angaaer, en lignende Feil, som man begik i 1830, da man spildte det, man havde, og som duede Noget. Med Hensyn til Bedømmelsen af, hvorvidt de Dyr, der findes i Stutteriet, som en Heelhed betragtede svare til deres Bestemmelse, vil jeg anføre et Par Ord, og ærede Medlemmer, f. Ex. det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær), ville maaffee oplyse mig om, hvis jeg skulde tage fejl. Det, det kommer an paa, forekommer mig væsentligt at være tre Ting, nemlig for det Første Dyrenes Gensartethed og deres Salgsverdi, gjennemsnitlig taget, for det Andet hvorvidt Heftebestanden paa Stutteriet er betydelig nok til at kunne have Indvirkning paa Landets Hefteavl i sin Almindelighed betragtet, og for det Tredie, hvorvidt de Penge, der anvendes dertil, kunne ansees for at blive forstandigt anvendte, det vil sige, at der ikke medgaaer for meget i Forhold til det, der ventes opnaaet. Hvad det Første angaaer, nemlig de Egenstaber, Hefstene skulle have, paastaar jeg, at de Hefste, der findes paa Stutteriet, ere godt paa Veie til at naae den tidligere saavede Gensartethed under en saadan Form, at de egne sig til Parring med de bedre Individer af den almindelige Landhest, og at de udmærke sig ved Kraft i Forening med Udholdenhed, Hurtighed, Sundhed, Skjønhed og Trivelighed (Indenrigministeren: og et godt Temperament), og hvad Værdien angaaer, tvæer jeg, de staae gjennemsnitlig pr. Individ indtil 100 à 200 Rd. i Værdi over Gjennemsnitsværdien af Landets Heftebestand i Almindelighed taget. (En Stemme: Det er overdrevent.) Nei, det er ikke overdrevent. Dette med Hensyn til det Første. Med Hensyn til det Andet, nemlig hvorvidt den Heftebestand, som der findes, naar den ikke er større, kan have nogen Indvirkning paa Landets Hefteavl i Almindelighed, seer jeg, at der efter Lovforslaget skal være 6 Hingste. Efter hvad der er oplyst i det andet Thing, kan en Hingst bedække 50 Hopper aarlig, og der er altsaa Mulighed for, at det directe Afkom kan stige indtil circa 300 Føl

aarlig. Endvidere maa man tage Hensyn til, at de Dyr, der sælges fra Stutteriet, komme ud i Landet, og deres Afkom maa altsaa lægges til dette Tal. Jeg troer saaledes ikke, at det kan regnes for saa betydningsløst, forudsat at, hvad jeg nævnedes for, Gensartetheden og Værdien nogenlunde ere og kunne ventes i forøget Grad at ville komme tilfiede. Hvad det Tredie angaaer, hvorvidt det kan betale sig, at drive Stutteriet eller ikke, da staaer det noget tvivlsomt for mig, om ikke Stutteriet i sin tidligere Stikkelse, nemlig for 1830, i den Tid, da man havde de bedste Hefste paa Frederiksborg, blev drevet noget vel dyrt, skjøndt det, som det præsterede, maatte betragtes som at være godt. Der er ingen Tvivl hos mig om, at de Penge, der anvendtes fra den Tid, da man solgte de gamle Hefste og indførte mere Fuldblod, end der passede for vort Land, vare for en Deel spildte. Det kunde synes mig at være noget tvivlsomt, om det ikke havde været rigtigere i 1862 at opheve Stutteriet, imedens det havde viist sig, at den Virkning, der var kommen af Loven af 1852, var, at der nu skulde for en væsentlig Deel lægges an paa at afskænde, omdanne og forbedre, hvad der foresandtes af Fuldblodshefste. Der har ligeledes hos mig reist sig Tvivl i samme Retning som omtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds, om, hvorvidt de private Mænd, naar man blot seer hen til deres Pengepung, ville staae sig godt ved den Speculation at overtage Stutteriet; dette er imidlertid en Ting, som jeg antager, at vi ikke behøve at beskæftige os med, undtagen forsaavidt mulig dog En og Anden kunde føle sig opfordret til at yde dem nogen Aneksjendelse for de Pengeoffre, de rimeligviis komme til at yde. Hvad der derimod forekommer mig, at der ikke burde være nogen Tvivl om, er, at naar der fra Rigsdagens Side siden 1852 i Alt er blevet bevilget, som det ærede Medlem her foran (Th. Nielsen) har oplyst, ca. 600,000 Rd. til Stutteriet, og naar det saa endelig efter flere mislykkede Forsøg endelig er kommet dertil, at det, man nu har, maa erkjendes for at være jævnt godt, som Stutteri betragtet, og at der er ikke saa lidt Haab om, at det skal blive en heel Dee